

NADĚJE

Časopis Nadace pro
transplantace kostní dřeně
a Českého národního
registru dárců dřeně

www.kostnidren.cz

Můj život
po životě

str. 4

Chtěl jsem dát
lidem naději

str. 7

Je to
vydařený rok

str. 11

Dokázali jsme to!
Získali jsme další dárce

DMS KOSTNIDREN na číslo **87777**

cena SMS je **30,- Kč** | nadace obdrží **28.50,- Kč**

účet nadace: 4343043/0300

MUDr. Pavel Jindra, Ph.D.

Vážení přátelé,
„... už to bude 10 let, co jste pomohl vrátit do života malou holčičku. Z toho miminka je dnes mladá slečna se vším, co k jejímu věku patří. Já a celá naše rodina jsme Vám neskonale vděční za naději a šanci, kterou jste jí dal...“. Právě jste přečetli úryvek anonymního děkovného dopisu, který maminka transplantované holčičky poslala jejímu dárci. Není sporu o tom, že těchto pár slov nejlépe vypovídá o síle a ušlechtilosti myšlenky dobrovolného dárcovství krvetvorných buněk. Vyjadřuje ji lépe než jakákoliv zevrubná statistika roku 2016.

Myslím, že rok 2016 můžeme - stejně jako roky předcházející - hodnotit po všech stránkách jednoznačně jako úspěšný. Díky úsilí desítek pracovníků a spolupracovníků Nadace a Registru byly získány finanční prostředky nejen na vstupní vyšetření dárců, ale i na podporu transplantčního programu v celé republice a také na podporu pacientů. Již nyní je jasné, že počet nově zařazených dárců v roce 2016 se opět bude blížit číslovce 10 000 a zanedlouho dosáhneme kulatých 70 000 dárců. Je potěšující, že spolu s kvantitou se v posledních letech zásadně zvýšila i kvalita vyšetření nově zařazovaných dárců. To nejlépe dokládají stále častější žádosti zahraničních transplantčních center o naše dárcy. Koneckonců smyslem činnosti Nadace a Registru není samotný nábor dárců, ale především včasné nalezení toho optimálního dárcy pro pacienta, který potřebuje transplantaci. To, že jsme v červenci letošního roku provedli již 600. odběr krvetvorných buněk od dárcy z ČNRDD dokládá, že tento smysl je naplňován.

Nadace ani registr by rozhodně nemohly fungovat jen na základě několika velkých, celoplošných a centrálně organizovaných akcí.

Naopak! Myšlenka dárcovství krvetvorných buněk, pro kterou byly obě organizace založeny, je tolik životaschopná jen díky desítkám drobných akcí, náborů, projektů a dalších aktivit, které jsou rozprostřeny po celé republice a které probíhají prakticky každý týden roku. Tato myšlenka se tak krásně rozvíjí jen díky Vám - díky každému dobrovolnému spolupracovníkovi, díky každému dárci. Proto je těžké uvést jen některé příklady a opomenout mnoho dalších, stejně důležitých. Nebudu zde tedy zmiňovat konkrétní akce, o nichž se dočtete dále v časopise, ale zmíním jiný příklad pozitivní spolupráce nadace, registru a Hematologického oddělení FN v Plzni.

Víte, že dárcy kostní dřeně může pomoci více pacientům, nejen tomu, kterému daruje? Ano! Lékaři HOO FN Plzeň totiž již umí jako jediní v ČR z malého množství (několika mililitrů) odebrané dřeně vykultivovat tzv. mesenchymální buňky (MSC), které „umí“ zmírnit imunitní komplikace po transplantaci. Tyto mesenchymální buňky pak mohou být podány kterémukoliv transplantovanému pacientovi v ČR, u kterého tyto komplikace vzniknou. A již nyní pomohly více než 20 pacientům nejen v Plzni, ale i v Praze a Brně. Bez finanční pomoci Nadace, bez ochoty dárců dát konkrétnímu pacientovi ještě navíc několik mililitrů kostní dřeně pro vykultivování MSC, a bez odborných znalostí lékařů HOO by tento program nikdy nemohl vzniknout. Pro transplantční centra ČR a jejich pacienty tedy máme pozitivní zprávu, že jim pomáháme nejen nalézt dárcy, ale i zvládnout komplikace transplantace a zlepšit tak jejich výsledky.

Vám všem dárcům a těm, kteří jste se na činnosti a úspěších nadace a registru jakkoliv podíleli, patří velký a upřímný dík!

Přeji Vám krásné prožití Vánoc a do roku 2017 hodně štěstí, především však pevně zdraví.

Pavel Jindra
vedoucí lékař ČNRDD
a primář HOO FN Plzeň

DC Olomouc hlásí: Máme víc než 15 tisíc dobrovolných dárců dřeně!

Tím patnáctitisícím potenciálním dárcem životadárných buněk pro někoho, komu tím může zachránit život, je Olomoučan Lukáš Burián.

Proč vstoupil do Českého národního registru dárců dřeně?: „Nějakou konkrétní motivaci k zapsání do registru jsem neměl. Spíš nevidím důvod, proč nebyt registrovaný, když jsem zdravý a mohu tím někomu pomoci. Případně nepřijemnosti spojené s odběrem buněk pro provedení transplantace nejsou jistě natolik závažné, aby se člověk kvůli tomu neregistroval. Rád bych, kdyby stejný přístup zvolilo mnohem více mladých lidí a uvědomili si, že užitek, který registrace, respektive následná shoda a úspěšná transplantace, daleko převažuje nad obavami ze samotného procesu. Zvláště v době, kdy je možné využít možnosti odběru krvetvorných buněk separací přímo z krve!“

Třiaadvacetiletý student brněnské Masarykovy univerzity je svobodný, bezdětný a v současné době pobývá na studijním pobytu v Litvě. **Lukáši Buriánovi srdečně děkujeme, olomouckému Dárcovskému centru blahopřejeme k jubilejnímu počtu zapsaných dárců!**

Je CO slavit

Český národní registr dárců dřeně se velice rád připojil k celosvětové oslavě Světového dne dárců kostní dřeně, který připadá na třetí sobotu v září.

Foto z oslavy světového dne v Dárčovském centru Ostrava

Foto z oslavy světového dne v Dárčovském centru Most

Letošní rok je pro ČNRDD opět velmi významný, protože se počet nově zapsaných mladých lidí, kteří jsou odhodláni pomoci svou kostní dřeně vážně nemocným pacientům, blíží deseti tisícům!

Den předtím přivítala nové potenciální dárce všechna Dárčovská centra našeho registru slavnostně vyzdobená plakáty, vlaječkami a balonky s logy světového dne a ČNRDD,

i sestry měly na sobě stylová trička, jejichž design vznikl v koordinačním centru registru. Posláním Světového dne dárců kostní dřeně je veřejně poděkovat všem dárčům dřeně včetně potenciálních dárců za jejich rozhodnutí, kdykoliv to bude třeba darovat bezplatně část svých krvetvorných buněk k provedení transplantace a tím záchráně života a zdraví jemu neznámému člověku.

Benefiční koncert

byl krásným poděkováním spolupracovníkům nadace

Předposlední říjnový víkend se do plzeňského nadačního centra U Pramenů sjeli spolupracovníci Nadace pro transplantace kostní dřeně z celé republiky. Jsou to lidé, kteří nezištně propagují dárcovství kostní dřeně, pořádají nejrůznější akce ve prospěch nadace, získávají finanční prostředky pro rozsáhlý nadační program.

Sobotní dopoledne bylo věnováno jednání, při kterém se spolupracovníci seznámili se všemi aktualitami nadace i registru.

Diváci si koncert opravdu užili

Večer se pak zúčastnili již druhého Benefičního koncertu, kterým si společně s dalšími hosty připomněli památku zakladatele transplantačního programu kostní dřeně primáře Vladimíra Kozy.

Zpěvačka Radka Fišarová s moderátorem večera Richardem Langerem

foto: Milan Svoboda

Eva Pilarová s Ivanou Oblištilovou a Kačenkou Kunderovou. Dárkyně se „svou“ pacientkou, které před lety zachránila život. Dnes tvoří Oblištilovi a Kunderovi velkou nerozlučnou šťastnou rodinu.

Zdenka Wasserbauerová a Kačenka. Paní Zdenka je neúnavnou bojovnicí za nové dárce.

Můj život po životě

Setkání s Ditou Vackovou z Líní u Plzně vás naplní obdivem. Před více než třemi roky nad ní kmotřička s kosou zamávala svou rekvizitou a ona ji díky pro ni neznámému člověku odehнала. Kmotřička to zkusila znovu, zas jinak, letos před létem. To museli mít andělové strážní velkou pohotovost, aby Dita přežila. O to víc se raduje z každého dne. Nepokládá si otázku: proč zrovna já? Ne každý z nás to tak umí.

I v nemocnici se dokázala Dita usmívat

Na začátek svého trápení vzpomíná jinak usměvavá dvaatřicetiletá černovláška s pohnutím. Není divu. S nedávnou smrtí maminky jí tehdy, na podzim roku 2012, pomohla vyrovnat se radost, že čeká první miminko. Pravda, byla hodně unavená, ale říkala si, že to k těhotenství ve třetím měsíci patří. Únavu překonávala, dál chodila do práce v jedné firmě, kde dělala fakturantku a telefonní operátorku. Starala se o domácnost. „Pak jsem šla na běžnou kontrolu ke svému gynekologovi. Druhý den mi telefonoval, abych okamžitě přišla, že je v mé krvi něco v nepořádku. A začal jeden velký kolotoč. Gynekolog mne doporučil na hematologii. Tam mi další náběry udělali 19. prosince. Na základě špatných výsledků jsem vzápětí podstoupila odběr kostní dřeně. Verdikt byl jasný-akutní leukémie. Dva dny před Vánoci mi bylo ukončeno těhotenství,“ svěřuje se paní Dita a není divu, že se jí zlomí hlas.

Štědrý den a Boží hod strávila s manželem, který jí byl od začátku velkou oporou. Na Štěpána už nastupovala na Hemato - onkologické oddělení FN Plzeň na chemoterapie. „Přijal mne primář oddělení Pavel Jindra, přišel za mnou na pokoj, všechno mi vysvětlil a sálala z něj taková pozitivní energie, že jsem si vůbec nepřipustila, že bych se snad neuzdravila,“ vzpomíná. Od začátku ale bylo jasné, že jedinou cestou k uzdravení je transplantace kostní dřeně. První možnost, transplantace sestřiny kostní dřeně se bohužel uskutečnit

nemohla, protože nemají shodné transplantační znaky krvetvorných buněk. Koordinační centrum Českého národního registru dárců tedy rozeslalo požadavek na vhodného nepřibuzného dárce do „světové galaxie“ dalších center. „Mezitím se uskutečnily dvě série chemoterapie a 27. března, kdy mám svátek, jsem dostala i druhé narozeniny. To jsem podstoupila transplantaci.“

Ode dne, kdy její nemocný krevní oběh přijal zdravé buňky pro ni neznámého obětavého člověka, počítá svůj nový život. „I když mi bylo hodně špatně, byla jsem moc šťastná, cítila jsem, že všechno znovu začíná. Víím, že dárce je Němec, muž. Když jsem se dozvěděla, že je možné napsat mu přes ČNRDD poděkování, využila jsem toho. Není dne, abych si na něj nevzpomněla, jsem mu tak moc vděčná!“

Vyhráno ale ještě nebylo. Ditin organismus se cizím buňkám, byť se maximálně shodovaly, bránil. Trvalo to přes rok, než se cítila opravdu dobře. „Byli jsme tak trochu uzavření před světem. Mám úžasného manžela. I když to také pro něj bylo velmi těžké, držel se, dodával mi sílu, nedal znát, že by snad pochyboval, jak to dopadne. Chodil za mnou do nemocnice každý den. Stála při mně moje i jeho rodina, moc jim všem za to děkuji. Výborní byli lékaři a sestřičky na HOO i hematologicko-onkologické JIP. Když jsem jezdila na kontroly, bylo to, jako když se vracím domů. Těšila jsem se, že je uvidím, že si povíme, co je nového,“ popisuje pacientka.

Jakmile se už cítila paní Dita opravdu fit, navázali s manželem na svůj bohatý život před nemocí. Sjížděli zas hrady a zámky, obdivovali společně naše přírodní krásy. Koupili si zahrádku nedaleko domova, kde se mohou pořádně vyběhat i jejich dva malí psí kluci. Ale opět došlo ke konfrontaci se zubatou. „Tentokrát jsme měli s manželem autonehodu na dálnici. Proti nám se v protisměru řítilo auto, které špatně najelo na dálnici. Naštěstí asi máme strážné anděly, kteří nad námi stáli. Manžel bravurně zvládl situaci, a i když jsme havarovali, přežili jsme. Zranění ale byla vážná-zlomená páteř a obratel, manžel je po operaci a já podstoupila konzervativní léčbu. Měla jsem přes 3 měsíce korzet a jen jsme leželi, teď už rehabilitujeme. Vzali jsme to pozitivně, byli jsme šťastní, že při vši té smůle to dopadlo v uvozovkách jen tak, jak to dopadlo. To zranění mohlo být daleko horší nebo mohlo dopadnout fatálně, kdy tady třeba jeden z nás už nemusel být. Takže letošní Vánoce budou jako poděkování. Teď už se dostáváme do formy a vystrkujeme růžky, abychom mohli začít zase žít naplno. Užíváme si každý den. Řekla bych, že teď jsme šťastní.“

Jsem ráda, že se mohu trochu zapojit a snad můj příběh někomu vlije energii do žil a dodá sílu k boji. S manželem přispíváme na účet nadace a teď jsme si zakoupili dva obrazy. Samozřejmě jsem darovala několik kabelek a už jsem nahromadila další, tak doufám, že se bude kabelkománie opakovat,“ končí Dita Vacková své vyprávění.

Slavný den Dity a Jakuba Vackových

Neváhali, přijeli a darovali...

... od dubna 2016 do října 2016 krvetvorné buňky neznámému nemocnému. Děkujeme.

Ondřej Koutský
26 let
Pardubice

Tereza Konečná
21 let
Otrokovice
okres Zlín

Martin Hnízdil
39 let
Žatec
okres Louny

Oldřich Morávek
39 let
Sviništany,
okres Náchod

Marek Fňouk
33 let
Děčín

Petr Moravec
54 let
Děčín

Marian Mach
46 let
Malenovice
okres Frýdek-Místek

Michal Kolář
40 let
Pelhřimov

Lucia Glazerová
34 let
Luby
okres Cheb

Jan Kasa
36 let
Meziboří
okres Most

Zdeněk Paul
25 let
Most

Petr Koniček
33 let
Hradčovice
okres Uherské Hradiště

Jiří Václavík
27 let
Údmnice
okres Jičín

Radim Psota
36 let
Valašská Polanka
okres Vsetín

Josef Jaroš
34 let
Vrchlabí
okres Trutnov

Miroslav Petr
36 let
Krčmaň
okres Olomouc

Eduard Tobola
38 let
Kvasice
okres Kroměříž

Tomáš Kroneisl
35 let
České Budějovice

Tereza Panochová
31 let
Římov
okres České Budějovice

Vilém Jurek
31 let
Brno

Pavel Bartušek
48 let
Most

Lenka Chmelařová
30 let
Týniště
okres Ústí nad Labem

Pavla Hovorková
21 let
Vilémovice,
okres Havlíčkův Brod

Pavel Garec
37 let
Nový Jičín

Oprava z jarního čísla Naděje

Vlastimil Stoklásek
49 let
Zlín

Karolína Kvasničková
20 let
Jihlava

Jaroslava Bornerová
27 let
Jistebsko,
okres Jablonec
nad Nisou

Stanislav Mizera
35 let
Březůvky,
okres Zlín

Co je to, když se řekne leukémie

Pro někoho slovo leukémie může připomínat něco jako princip kvantové mechaniky nebo průzkum mezihvězdného prostoru - prostě něco, co je, ale nerozumím tomu a naštěstí nemusím, protože mě se to netýká. Jinému připomíná katastrofu v Černobylu nebo Fukušimě – ještě že bydlíme dost daleko. A přesto! Různými typy leukémie a příbuznými typy krevních nádorů onemocní v naší zemi každý rok víc než dva tisíce lidí, včetně malých dětí. Tedy každý den šest nových případů. Podle evropských i našich statistik stoupl výskyt nových případů od r. 1970 skoro o polovinu. Problém se může týkat i nás nebo našich blízkých.

Klíč ke vzniku leukémií leží v DNA- v chromozomech buněčného jádra

Leukémie není jedna nemoc. Existují akutní i chronické - podle rychlosti rozvoje příznaků. Podle typu buněčné linie, postižené nemocí, rozeznáváme tzv. lymfatické nebo myeloidní leukémie. Jsou ale i jiné, vzácnější typy. Společným rysem je, že jedna ze zárodečných krvetvorných buněk v těle prodělá nádorovou přeměnu, začne se nekontrolovaně množit a vytvoří nádorový „klan“. Ten postupně expanduje, zaplní prostory, určené pro normální krvetvorbu – tedy hlavně kostní dřeň, někdy i mízní uzliny, slezinu, játra a další orgány. Leukemické buňky se obvykle vyplavují do krevního oběhu, kde je také najdeme a umíme poznat. Hlavní problém je, že nádorový klan utlačí tvorbu normálních, zdravých krvinek. Nedostatek červených krvinek-anemie se projeví únavou, chybění bílých krvinek podlomí obranyschopnost proti infekcím, krevní destičky chybí k zástavě krvácení. Člověka pak zahubí nejrůznější komplikace. Pokud nad nemocí nezvítězíme.

Proč leukémie vznikají?

Soudí se, že leukémie i jiné zhoubné nádory vznikají postupně, jako když jdete po schodech. Na každém schodu čeká nějaká chyba, škodlivina, schopná narušit genetickou výbavu tělesné buňky tím, že se zapíše do jejího dědičného kódu – do DNA v chromozomu buněčného jádra. Změně v DNA se říká mutace. Některé mutace mohou být pro život výhodné a přenesou-li se na další generace, jsou podstatou vývoje. Jiné mutace jsou naopak škodlivé a vedou k zániku poškozené buňky. Některé – a možná většina z nich - ale zůstávají

skryté, neaktivní. Aby se projevíly, musí přijít další podnět nebo i řada po sobě následujících podnětů. Do DNA se mohou zapsat například víry, ale i cokoli z toho, co jíme, dýcháme, s čím se setkáváme. Tvrdí se, že každý člověk je denně vystaven až několika stovkám mutací. Nemusíte se ale děsit. Organismus má naštěstí mnoho mechanismů, jak chyby v DNA poznat, opravit, „zalepit“, nebo naopak buňku s vážnou chybou jednoduše odstranit. K tomu slouží nesmírně složitý systém imunity.

Ale zpátky k našemu tématu. Pokud někdo během svého života vystoupá po pomyslných schodech až nahoru a chyby v DNA, které přitom „nasbírá“, vinou různých okolností a náhod uniknou imunitnímu dohledu a opravě, vznikne nemoc, nádor, leukémie. Čelíme život ohrožující výzvě. Mnoho lidí jí dnes už projde vítězně, stále ale ne každý.

Co s tím dělat?

Medicína udělala v posledních desetiletích obrovské pokroky a vyvíjí se dál, v hematologii přímo fascinujícím tempem. Pomocí speciálních metod a přístrojů dnes umíme odhalit některé mutace a změny chromozomů, patřící k určitým typům leukémií. Můžeme tím dokonce odhadnout předem i chování a prognózu nemoci u konkrétního člověka. Protokoly moderní chemoterapie a biologické léčby, šité na míru podle situace u jednotlivých pacientů, dokáží nemoc zastavit, navodit tzv. remisi (kdy choroba není zjištělná žádným vyšetřením), v řadě případů nemoc dokonce definitivně vyléčit. Tak to platí naštěstí už pro většinu akutních leukémií dětského věku, méně bohužel u akutních leukémií dospělých. Pro chronickou myeloidní leukémii, dříve obávanou a bez transplantace dřeně do několika let stoprocentně smrtící chorobu, je dnes k dispozici cílená léčba tzv. inhibitory tyrosinkináz, dramaticky měnící osud pacientů s touto nemocí. I u chronické lymfatické leukémie přicházejí na trh nové přípravky, umožňující léčbu individualizovat, zlepšovat kvalitu života pacientů a prodloužit jejich přežití. Ne že by léčba byla pro nemocné jednoduchá –

Transplantace - den „0“

to jistě není. Ale postižení mají nyní šanci, o níž se ještě před pár desítkami let nedalo hovořit. A vývoj jde dál.

Kde se ukrývá naděje

Výsledek každé léčby záleží na mnoha okolnostech: na typu nemoci, na samotném pacientovi - jeho věku, kondici, na případných přidružených chorobách. Také na výběru správného postupu. U leukémií lze pomocí různých prognostických faktorů už na začátku s větší či menší přesností odhadnout, nakolik je potřeba být v léčbě radikální. Některé prognosticky příznivé leukémie lze zvládnout mírnějšími postupy, nebo je dokonce možné určitou dobu je jen sledovat. Jindy záleží na každém dni. Podstatné je, zda se pacient dostane včas do péče zkušeného hematologa. Léčitelé a alternativní medicína bývají u těchto nemocí krokem do pekel.

Ani moderní medicína samozřejmě není všemocná a přes všechny pokroky stále existují typy leukémií, jejichž zvládnutí se neobejde bez transplantace kostní dřeně. K tomu je potřeba vhodný dárce, shodný s nemocným v složitém systému tkáňových znaků. A také vhodné načasování celého postupu. Pokud se transplantace provede ve správnou dobu, kdy jsou nemoc i pacient stabilní, má zákrok mnohem větší šanci na úspěch, než když se tento okamžik propásne. Registry dobrovolných dárců dřeně jsou dnes tak daleko, že při dostatku času a peněz lze najít vhodného dárce téměř pro každého. Čas a peníze ale mohou chybět. Národní registry dárců mají v tomto neocenitelnou výhodu. Nalezení dárce ve stejné zemi, jako je nemocný, a získání jeho krvetvorných buněk je vždycky nesrovnatelně pohodovější i levnější, než když se dárce musí hledat v cizině. Dáváme-li důraz na slovo „levnější“, je třeba vědět, že se pohybujeme i v milionových částkách. A nemocných není málo, ani v naší malé zemi. Právě v tom je krása národních registrů dárců dřeně. Dokážeme si pomoci vlastní silou, člověk člověku. Vstup do registru není nic jiného, než nabídka pomoci, pokud jí někdo naléhavě potřebuje. Neexistuje větší dar.

Chtěl jsem dát lidem naději

Ing. Petr Filipec žije se svou přítelkyní ve Frýdlantu nad Ostravicí. V červenci 2013 podstoupil kvůli leukémii, která tehdy zasáhla jeho mladý organismus, transplantaci kostní dřeně. Letos v září ujel se svým „partákem“, Slovákem Vojtěchem Spišákem, potenciálním dárcem kostní dřeně, 1200 kilometrů z Košic do Prahy. Říká, že když to zvládl on, mohou překonávat překážky i jiní, kterým zachránila transplantace kostní dřeně život.

Vojtěch Spišák (vlevo) a Petr Filipec (vpravo) na cestě

Kdy nemoc vystrčila dráčky?

Od mala jsem hodně sportoval. V prosinci 2012 jsem si všiml, že se mi špatně dýchá při běhu do kopce. Myslel jsem si ale, že jsou to průdušky po nachlazení. Obvodní lékař mne sice uklidňoval, že to nebude nic vážného, ale pro jistotu mne poslal do nemocnice na RTG plic. Tam mne rovnou nechali a důkladně vyšetřili. Po třech dnech za mnou přišel doktor na pokoj a poprosil mne, abych s ním šel na chodbu. Tam mi řekl, že se jedná o druh rakoviny a že mne další den převezou do Hradce Králové, kde můžou zjistit více.

To musel být strašný pocit...

Vždycky jsem si myslel, že když člověk uslyší tuhle větu, tak se mu zhroutí celý svět. Nakonec to bylo úplně jinak. Vzal jsem to jako výzvu, s kterou je třeba se poprat. Tam jsem tedy stál na startovní čáře a můj opravdový závod teprve začal...

Kde jste se léčil?

Po měsíci jsem se dostal do FN Olomouc, kde mi doktoři diagnostikovali leukémii. Podstoupil jsem tam sérii chemoterapií. Během té doby jsem byl na olomoucké he-

mato-onkologii jako doma :) O Velikonocích jsme jako pacienti proháněli sestřičky s jalovcem. Všechny sestřičky i doktoři zde byli úžasní a moc rád na ně vzpomínám :-)

Kdy padlo rozhodnutí o transplantaci kostní dřeně?

Po třetí chemoterapii mi doktor řekl, že se pro mne našel dárcem kostní dřeně. Transplantace proběhla také ve FN Olomouc 25. července 2013.

Myslel jste na neznámého dárcem, který Vám dává kousek sebe?

Myslel jsem na něho během transplantace a myslím na něho každý den. Každé ráno, když se vzbudím, tak si uvědomím, že tu jsem jen díky jemu a jsem mu za to neskutečně vděčný. Moc si vážím každého člověka, který se rozhodne vstoupit do registru! Je to velké gesto hrdinství a lidskosti.

A co bylo dál?

Po samotné transplantaci jsem byl ještě asi 4 týdny na transplantační jednotce. Lékaři byli spokojeni, transplantované zdravé buňky od dárcem můj organismus přes obvyklé počáteční potíže přijal, namnožily se, začala se obnovovat tvorba normálních krvinek. Po třech týdnech už jsem mohl jít na dvacetimetrovou „procházku“ na chodbu. Byla hodně náročná, ale zvládl jsem ji a měl jsem z toho ohromnou

Petr Filipec v olomoucké nemocnici

radost. Pak mne konečně pustili domů a já se těšil na nový život, se zdravou krví, s vědomím, že někde tady na zemi je člověk, který mne zachránil, dal mi svobodu a možnost žít novým a plnohodnotným životem!

Dlouho jste získával ztracenou sílu?

Po transplantaci jsem byl asi rok a půl na nemocenské. Nejprve jsem chodil jen 200 metrů kolem domu. Pak jsem procházky postupně zvyšoval. Po pár měsících jsem už zase šlapal normálně po horách. Pohyb, volnost, čerstvý vzduch a dobrá nálada – to je to, co mi moc pomohlo (vlastně nejen po transplantaci, ale také i před ní) a já zase nabral nějaké to kilo a po každé procházce dostával větší chuť k jídlu :-). Pak jsem i zase začal běhat a po roce a půl si našel přítelkyni a práci.

Jak vás napadla myšlenka získávat dárcem kostní dřeně?

Když jsem byl po transplantaci, tak jsem měl hodně volného času na přemýšlení, jak se odvděčit za to, že tady můžu stále být. Možnost oslovit nové dárcem a dát naději dalším lidem na uzdravení byla proto jasná volba :-). Dal jsem se dohromady s Vojtěchem Spišákem, který již rok před tím uběhl se svým kamarádem trasu z Košic do Prahy a získávali peníze pro dvě nemocné holčičky. On sám je zapsaný ve slovenském registru dárcem dřeně a myšlenka přesvědčovat nové potenciální dárcem ho přímo nadchla. Rozhodli jsme se navštívit všechna velká města na Slovensku a v ČR. Tak abychom mohli oslovit co nejvíce lidí, vysvětlit jim, jak je důležité vstoupit do registru.

Byly pro vás etapy hodně náročné?

Tři roky po transplantaci jsem se cítil fyzicky i psychicky hodně dobře, jezdil jsem do práce na kole, pak i na koloběžce, takže fyzická nějaká byla. Po pravdě jsem však měl ze začátku z této akce hodně velký respekt. Jelo se mi ale moc dobře :-). Krize samozřejmě byly. Zvlášť když jsme jeli v dost velkém horku do Nitry. Trasa měla skoro 140 km, a to jsem měl velkou chuť koloběžku hodit do příkopu a sednout do auta. Naštěstí jsem to neudělal a věděl jsem, že když budu schopný další den se postavit na koloběžku, tak pojedou dál. A pak mne vždycky povzbudila myšlenka, že i když tělo bolelo, tak můžeme dát dalším lidem naději na uzdravení.

V kampani Dobrák od kosti ujeli Petr Filipec a Vojtěch Spišák na koloběžce od 4. 9. do 17. 9.

(Světový den dárcem kostní dřeně) 1200 km po trase Košice – Prešov – Poprad – Brezno – Banská Bystrica – Nitra – Bratislava – Trenčín – Zlín – Ostrava – Olomouc – Brno – Svitavy – Pardubice – Praha. Ve slovenských a českých městech, kde končily jednotlivé etapy, propagovali dárcovství kostní dřeně. Akci organizovaly 3 registry dárcem kostní dřeně ve spolupráci s Rotary klubem.

Kdo jste, Alžběto Vachelová?

Za touto třiadvacetiletou studentkou architektury a stavitelství na ČVUT a pedagogiky odborných předmětů Masarykova ústavu vyšších studií v Praze je neuvěřitelných 1163 potenciálních dárců kostní dřeně. Na začátku byl její vstup do ČNRDD, pak do této činnosti zapojila kolegy ze studentské organizace IAESTE.

Co Vás vedlo k tomu stát se potenciální dárkyní kostní dřeně?

Nad vstupem do registru jsem přemýšlela už dlouho, protože mi to prostě přijde jako správná věc. Lidé, kteří jsou zdraví, by měli (mohli) pomoci těm, co jsou nemocní. Něco takového se může stát mně, nebo mým blízkým a tam bych s pomocí určitě neváhala. Dalším impulsem pro mě bylo to, že jsem se dozvěděla o tom, že onemocněl můj dávný kamarád z tábora, který potřeboval kostní dřeň od dobrovolného dárce.

... a nezůstala jste u toho, přesvědčujete a přesvědčila jste spoustu dalších. Jak se Vám to daří?

Úplně nejdříve se mi podařilo obeznámit s problematikou mé kolegy ze studentské organizace IAESTE, ze kterých se většina přímo při prvním náboru ve škole do registru zapsala. Nyní už je nábor do registru dalším projektem IAESTE, který si, doufáme, udrží tradici a bude se každoročně opakovat, a to v rámci několika měst v ČR.

Po prvním náboru se ke mně přidala – teď už má kolegyně – Aneta Nyčová, členka studentské organizace IFMSA, se kterou nyní nabory pořádáme. Založily jsme facebookovou stránku s názvem „Zapište se někomu do života“, kam pravidelně přidáváme co nejzajímavější formou informace spojené s touto problematikou. Před nedávnem jsme se také kvůli ještě lepší a atraktivnější osvětě dárcovství mezi mladými lidmi spojily s organizací Rotaract club Pardubice.

IAESTE je mezinárodní studentská organizace působící ve více než 85 zemích světa. Zabývá se primárně výměnou studentů z různých zemí za účelem stáže v technickém oboru.

IFMSA je mezinárodní organizací sdružující studenty z lékařských fakult na celém světě.

Jaké akce ve prospěch dárcovství kostní dřeně už máte za sebou a s jakým výsledkem?

Loni v prosinci proběhl vůbec první nábor, a to na Fakultě stavební ČVUT v Praze – Dejvicích. Jelikož jsme ani já, ani zdravotníci z registru nečekali takový zájem o akci, bohužel před koncem akce došel potřebný zdravotnický materiál, a tak se zde zapsalo 150 lidí. V dalším semestru proběhl na témže místě nábor druhý, kam přišlo neuvěřitelných 271 potenciálních dárců. O den později pořádali nábor kolegové z plzeňského IAESTE na ZČU v Plzni, kam přišlo 75 lidí. Přes prázdniny jsme s kolegyní Anetou naplánovaly ná-

bory na nadcházející akademický rok, který započal nábořem opět na ZČU v Plzni, kam přišlo 144 studentů. O týden později – tentokrát pod taktovkou studentské organizace IFMSA – proběhl nábor v Olomouci s úspěšností 155 zapsaných. Nabory pokračovaly i začátkem listopadu (opět pod IAESTE) a to konkrétně na univerzitě v Pardubicích (skvělých 201 zapsaných) a opět na ČVUT v Praze (167 zapsaných). V součtu to dává naprosto neuvěřitelné číslo – 1163 potenciálních dárců kostní dřeně. Vzhledem ke statistikám (ze 100 zapsaných daruje kostní dřeň jeden) **může být díky náborům zachráněno zhruba 11 životů.**

Prosíme všechny registrované dárcy kostní dřeně, aby všechny své osobní změny (bydliště, jméno, telefon, mail) zaznamenali do formuláře pro hlášení změn kontaktu na dárce. Najdete ho na webových stránkách ČNRDD a je univerzální pro všechna dárcovská centra:
www.kostnidren.cz/registr/darci/zmena.php

Těší mne představa, že „můj pacient“ také vystoupí na Sněžku

Každý všední den ráno provází posluchače Radiožurnálu hluboký, příjemný hlas Jiřího Chuma. Jeho pohotový a vtipný projev nám pomáhá vstát pokud možno pravou nohou a dobře se nastartovat do dalšího dne. On je však nejen skvělým moderátorem, ale také obětavým člověkem. Neváhal svou kostní dřeň pomoci neznámému člověku, který byl kvůli vážné nemoci krvetvorby na hranici života a smrti.

Co Vás přimělo k tomu stát se potenciálním dárce kostní dřeně?

Byla to osobní zkušenost. Moje trenérka z fitness centra Jitka Košíňová náhle onemocněla akutní formou leukémie. Nás přátele to strašně překvapilo. Byla plná energie a snad nikdy nebyla vážně nemocná. A najednou po pár dnech vyrážek skončila v královéhradecké nemocnici a hned jí nasadili silnou chemoterapii. Měnila se nám před očima a z té silné zdravé holky se stávala pohublá, bledá a unavená bytost. Jezdili jsme za ní a když jsme zjistili, že v její rodině není vhodný dárce, hromadně jsme vstoupili do Českého národního registru dárců přímo v Hradci Králové a její příběh sdíleli na Facebooku. Kamarádi také připravili náборы přímo ve fitness centru, kde pracovala. A tak jsme se vlastně začali zajímat o to, jak registr funguje. Po čtvrt roce Jitka našla svého dárce v Německu a podstoupila úspěšně transplantaci. Dva roky se nic nedělo a jednoho dne mi zazvonil telefon.

Jaké byly Vaše pocity, když Vás koncem roku 2015 oslovili, že můžete, když budete souhlasit, skutečně zachránit život někomu neznámému?

Myslel jsem na Jitku. Na to, že jí takhle zpráva položí, až se to dozví.

Váhal jste?

Na chvíli mě opravdu napadlo – a neublíží mi to? Asi rok a půl jsem totiž řešil potíže s vyřezlou bederní plotýnkou a měl jsem už asi půl roku konečně klid. Při představě, že jdu na zákrok v té proklaté bederní oblasti a musím u toho ležet na břiše (což byla předtím záruka, že mě zase rozbolí záda), mě přepadly obavy. Ale souhlasil jsem hned. Bylo to silnější. Navíc jsem už od zápisu do registru věděl, že existuje ještě druhý způsob odběru z žil a pro ten jsem se rozhodl. Podstoupil jsem potřebná vyšetření, aby se zjistilo, že jsem stejně zdravý, jako když jsem vstupoval do registru. Pět dní před odběrem jsem si aplikoval látku, která stimuluje kostní dřeň ke zvýšené tvorbě kmenových buněk. Pátý den už jsem přijel autem do Plzně, přespal v nemocnici a ráno šel na první odběr.

Jakým způsobem Vám byly odebrány životodárné buňky?

Do každé ruky mi sestřička napíchla injekci a jednou rukou šla krev z těla ven do separátoru, druhou rukou zase zpátky. Odebírali jsme dvakrát. Každý den to trvalo asi tři hodiny. Stačilo jen klidně ležet a nehybat rukama.

Byl jste spokojen s přístupem lékařů a sester na HOO FN Plzeň?

A jak. Od té doby si říkám, že už se o mě v nemocnici asi nikdy nebude nikdo tak hezky starat jako v Plzni o dárce. Chtěl bych jim ještě jednou poděkovat. I díky nim to byl nezapomenutelný zážitek.

Měl jste po odběru nějaké potíže?

Naopak. Asi tím, jak se krev najednou pročistila od těch uměle přemnožených buněk, naředila a protekla několikrát separátorem, jsem si připadal jako vyměněný. Ale asi to bylo hlavně tím, že jsem se uvnitř cítil dobře. Ten pocit ve vás silně přebije trochu toho nepohodlí i dny po injekcích předtím. Tři hodiny po druhém odběru jsem jel domů a naprosto normálně fungoval, včetně sportu. Od té doby jednou za čas chodím na podrobné krevní testy do střešovické nemocnice v Praze na kontroly, zda se hodnoty po aplikaci Neupogenu a darování buněk vrátily do normálu. Jsou v pořádku, takže jsem bez potíží a bez následků.

Myslel jste na toho, kdo na Vaše buňky někde čeká?

Myslel jsem na něj od prvního telefonátu z Plzně. Jestli je to muž, žena, dítě, jaký je to člověk a jaký je jeho příběh. Viděl jsem před očima Jitku, jak vypadala, když jí bylo nejhůř a jak se měnila, když se zase uzdravovala. Jitka se mnou tehdy v Plzni při odběrech taky byla. Holka, která se kdysi nezvedla z postele, zhubla tolik kil, ploužila se po chodbách holohlavá s kapačkou, seděla u mne, dělala blbosti a zase se smála na celé kolo. Doufal jsem, že stejně tak bude za rok nebo dva plný síly i člověk, který mě potřeboval.

Vzpomenete si na něj i dnes?

Někdy se přistihnu, že přemýšlím, co asi právě dělá, jestli má rodinu, jestli už se vrátil do práce a jak se mu daří. Doufám, že dobře. Víte, když Jitce bylo po transplantaci nejhůř, řekl jí bratránek, že za rok spolu vylezou na Sněžku. Nevěřila mu, byla strašně unavená. Ale skutečně se to za rok podařilo. A od té doby každý rok v září jdeme s Jitkou, našimi přáteli, lékaři, dárci i pacienty po transplantaci na naši nejvyšší horu. Může s námi jít kdokoliv a podpořit na dálku pacienty, kteří jsou v nemocnicích a tu sílu zatím nemají, podpořit registr a Nadaci pro transplantace kostní dřeně a stmelit ty, kteří někde mají svého tajemného dárce nebo příjemce. A tak si někdy představuju, že v davu lidí zahlédnu i toho bojovníka s mými buňkami. Na chvíli se zastaví, otře si pot z čela, zhluboka se nadechne a vyleze až nahoru. Takhle představa mě těší.

Co vzkážete těm, kteří váhají vstoupit do Českého národního registru dárce dřeně?

Není proč váhat. Jako dárci vám odběr nijak neublíží, naopak přinese pocit užitečnosti a štěstí. Je asi silnější, když to dopadne a stane se skutečně dárce, ale i to, že jste v databázi, dělá člověku dobře. Víte, že jednou může zazvonit telefon a někdo bude potřebovat právě vás. Čím víc lidí je v registru, tím větší šanci přežít pacienti mají. Přiznávám, že do doby, než jsem se setkal s leukémií tvář v tvář, šlo dárce dřeně mimo mě. O to víc si vážím toho, že teď můžu i díky své práci veřejně říct ostatním: udělejte to, vážně to nic není a má to smysl.

Jedu na dřeň aneb jak jsem potkala trochu jiné Inženýry

V rámci svých aktivit na podporu dárcovství kostní dřeně jsem se u mediálně exponovaného případu jedné z pacientek seznámila s mladými lidmi, kteří projevíli zájem šířit bohubilou myšlenku dárcovství kostní dřeně i moderními a pro mě často neuchopitelnými způsoby, jako jsou Facebook a YouTube.

Řekla jsem si, že člověk se má pořád učit a zkoušet nové věci, a tak naše spolupráce začala natáčením videa mimořádně těžkého příběhu, který tito profesionálové z komunikační agentury Reklamní Inženýři zpracovali s velkým citem a poutavostí. Hned jsem měla jasno, že vzniká spolupráce, která nás všechny může obohatit. „Paní Wasserbauerová má neuvěřitelný tah na branku, co si usmyslí, toho dosáhne. To nás tak nadchlo, že jsme se rozhodli spojit její síly a přiložit naši odbornost v oboru marketingové komunikace do společného projektu. Třetím do party odvážných byli organizátoři Barum Czech Rally Zlín, kteří se pro společný projekt také nachlivi a vložili do něj nemalé úsilí a finance. A tak vznikl v roce 2015 projekt Jedu na dřeň,“ říká Martina Kobližková z agentury Reklamní Inženýři.

Když se ohlédnou zpět, skutečně žasnu, jak se nám spolupráce rozvinula. Každý jsme dali něco. Já svou zkušenost a oni nadšení, nový – mladý a neotřelý pohled na problematiku a kus dobrého srdce. Často se setkávám s tím, že něco nejde, nebo je nějaký problém. To se s Jedu na dřeň nikdy nestalo.

Dělat odběry ve škole, ve firmách a na přednáškách, to je můj denní chleba, ale obsadit jeden z největších motoristických svátků v České republice, to bylo něco. Musím tady poděkovat organizátorům legendární 'Barumky', jak k akci přistoupili a jak ji podpořili. Za prodloužený víkend jsme získali 571 vzorků! Absolutní a dříve zcela nepředstavitelný rekord.

„Sešel se výborný nápad, skvělý tým a úžasná synergie při spojení automobilových závodů a myšlenky na záchranu životů prostřednictvím dárcovství kostní dřeně. Podařilo se nám připravit mimořádně poutavou a výkonnou komunikační kampaň a to byl klíč k úspěchu. Byli jsme noví, neotřelí a srozumitelní. Mladí lidé pochopili, že jde o dobrou věc a dokázali, že motorističtí fanoušci mají srdce na správném místě,“ pochvaluje Jan Čada z agentury Reklamní Inženýři.

Projektu se po počátečním úspěchu na Barum Czech Rally ve Zlíně v roce 2015 ujal Autoklub České republiky a díky jeho podpoře se nám s Reklamními Inženýry letos podařilo uspořádat akci Jedu na dřeň na dvou místech. Bylo to opět na 'Barumce' ve Zlíně a nově i na mistrovství Evropy tahačů - Czech Truck Prix v Mostě. A výsledek? Loni vstoupilo do registru 571 lidí, letos 681 a celkem už máme díky Jedu na dřeň 1252 nových potenciálních dárců kostní dřeně.

Když jsem pozorovala tyto mladé lidi, začala jsem je velice obdivovat. Neprošli si ještě nějakou zákeřnou nemocí, přesto ve svém volném čase s velkým pracovním nasazením „šli do toho“, ale co je hlavní, kromě času dali do toho kus srdce a to je vidět na výsledcích. A co je úplně nejlepší, jsou inspirací pro ostatní.

Být od rána do večera mezi diváky, stále dokola vysvětlovat, jak je potřebné pro záchranu lidských životů darovat kousek

sebe, by ten, kdo to nedělá s láskou a citem na správném místě, nevydržel. Nedovedla jsem si ani představit, že mě taková náhoda svede s mladým kolektivem a navíc profesionály v oboru komunikace. Díky za to, že jsou, že jsou tak úžasní lidé, mají můj obdiv a úctu. Snad je to krajem, slováckou srdečností, hanáckou laskavostí a valašskou urputností, tyto vlastnosti se všechny v našem kraji snoubí. Přeji celému kolektivu nadále vytrvalost, ať se jim daří v životě i v práci a jsou příkladem ostatním.

Každý, kdo dělá profesionálně reklamu, by neměl zapomínat na svoji společenskou odpovědnost. Proto děláme to, co děláme a nejlepší na tom je ten fakt, že pomáháme zachraňovat lidské životy, což je pro nás největší,“ skromně shrnuje Tomáš Šula z agentury Reklamní Inženýři.

Můj dík patří i organizátorům soutěží do Mostu a do Zlína za to, že umožnili konání akce a přispěli také organizačně a materiálně. A nezapomínám ani na Autoklub České republiky, který se opravdu usilovně snaží o to, aby motorističtí fanoušci šli veřejnosti příkladem, a oni skutečně jdou a mají za to rovněž můj obdiv.

Zdenka Wasserbauerová

Blahopřejeme!

Agentura Reklamní Inženýři

získala za projekt „Jedu na dřeň“ prestižní cenu EFFIE. Je o to cennější, že se tak stalo v konkurenci nadnárodních agentur a velkých a renomovaných zadavatelů.

Najít vhodného dárce kostní dřeně je při léčbě leukémie klíčové. Bohužel, každý 4. pacient správného dárce nenajde.

Co když to budeš právě ty, kdo může zachránit lidský život?

Je to vydařený rok!

Český národní registr dárců dřeně má deset dárcovských center, která provádějí podle přírodních kritérií nábor a registraci dárců. Bez nich by nemohl dosáhnout významných úspěchů a mezinárodního uznání.

Redakce Naděje oslovila DC s otázkou:

Co vám udělalo v roce 2016 ve vaší činnosti největší radost?

Z odpovědí vybíráme:

Líbila se nám propagační akce: „Dobrák od kosti“, díky níž jsme poznali jak její aktéry Petra Filipce a Vojtěcha Spišáka, tak spoluorganizátory z Rotary klubu Ostrava, kteří se snaží podporovat mladé talentované lidi s handicapem. Máme radost, že zájem o vstup do registru neklesá a že patří k registrům s velmi kvalitní úrovní HLA typizace. Rády jsme se rovněž zapojily do oslavy Světového dne dárců kostní dřeně.

Alena Malušková, DC Ostrava

Těší nás, že jsme letos zařadili do ČNRDD 683 nových potenciálních dárců kmenových buněk a proběhlo zde 26 verifikačních vyšetření, z nichž se uskutečnilo 6 darování kmenových buněk pro konkrétní pacienty. Nadále pokračuje výjimečná spolupráce s Mgr. Biedlou ze SEŠ a SOU automobilní v Ústí nad Orlicí, díky níž bylo letos zaregistrováno dalších 82 mladých lidí. Největší radostí byl dárkový šek ve výši 110 600,- Kč věnovaný majitelkou firmy Dante Fashion Janou Mackovou z výtěžku benefiční módní přehlídky.

Jitka Černohorská, DC Hradec Králové

Tento rok nás mile překvapilo pojetí oslavy Světového dne dárců kostní dřeně.

Všichni pracovníci se zapojili do výzdoby transfúzní stanice balonky, vlaječkami a ce-

dulkami. V krásných tričkách jsme očekávali příchod nových dárců krevetvorných buněk a patřičně je uvítali. Na závěr dne jsme se všichni s pozitivní náladou vyfotografovali. Byl to velice příjemný den.

Michaela Kořánová, DC ÚVN Praha

Velmi nás potěšilo, že jsme do registru získali 133 nových dárců, 3 naši dárci byli odebráni a také jsme úspěšně prošli auditem. Velká radost byla spojená s prodejem darovaných kabelek, Kabelkománie, která u nás proběhla 1.12.

Martina Chládková a Zdena Lošáková
DC Ústí nad Labem

Těší nás stále skutečnost, že naše práce má smysl a že náš registr má dobré jméno ve světě. A tento rok nás určitě potěšilo, že jsme se mohli aktivně zúčastnit oslavy Světového dne dárců kostní dřeně. Máme radost, že opět několik dárců z našeho DC pomohlo zachránit život nemocným a že se nám pořád hlásí noví mladí zájemci o vstup do ČNRDD.

Jana Rotbauerová a Tereza Nedvědová
DC České Budějovice

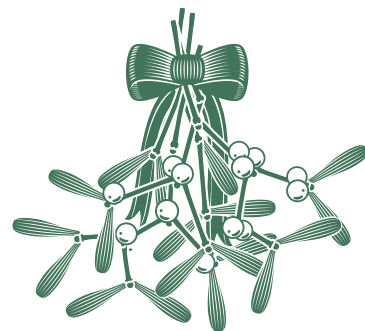
V Dárcovském centru Olomouc potěšila skutečnost, že jsme do naší databáze zaregistrovali již 15 000. dárci. Také nás velmi těší neubývajícím zájem mladých lidí o problematiku dárcovství krevetvorných buněk. Díky tomu se nám za období posledního 1,5 roku podařilo naborovat 5 000 nových dárců. Uvítali jsme rovněž příležitost připojit se v září k oslavám Světového dne dárců kostní dřeně, v rámci nichž jsme, podpoření řadou propagačních předmětů, měli možnost zviditelnit práci ČNRDD.

Zuzana Ambrůzová, DC Olomouc

600. dárci dřeně z řad dobrovolníků ČNRDD

600. jubilejním nepříbuzným dárcem krevetvorných buněk se stal 12. 7. 2016 Michal Kolář z Pelhřimova. Do registru vstoupil spolu se svými spolupracovníky před osmi roky, aby podpořili nemocného kolegu. Druhý den byly jeho životadárné buňky transplantovány těžce nemocnému pacientovi v Německu.

Aktuální dění ČNRDD můžete sledovat v rubrice Aktuálně na webu kostnidren.cz/registr

Velice si vážíme vaší pomoci.

Děkujeme všem, kteří přispěli finančním darem nebo svou aktivitou podle svých možností.

Pro Nadaci pro transplantace kostní dřeně není žádný dar malý.

Všechny informace o hospodaření naší nadace najdete na

www.kostnidren.cz

Nesem vám (samé dobré) noviny

Noví dárci = větší naděje

V uplynulých měsících se řady mladých dobrovolných potenciálních dárců kostní dřeně významně rozšířily:

23. 5. 2016 se díky mobilnímu náběrovému centru přihlásilo do ČNRDD přímo ve společnosti Varroc Lighting Systems z Šenova u Nového Jičína 69 zaměstnanců. Každý zaregistrovaný dostal jako poděkování růži. Květiny věnovalo květinářství Klosevi z Nového Jičína.

I letos mladí účastníci Dnů dobré vůle na Velehradě prokázali osobní statečnost a přihlásili se do ČNRDD. Tentokrát jich bylo 101.

54 potenciálních dárců se zaregistrovalo během Svatováclavských slavností v Napajedlích. Hlavními organizátorkami byly jako vždy na Zlínsku Myriam Farská a Bronislava Otrusínová, sympatizantky Českého národního registru dárců dřeně, v čele se Zdenkou Wasserbauerovou, zlínskou spolupracovnicí registru.

Aktuální dění registru můžete sledovat v rubrice Aktuálně na webu kostnidren.cz/registr

Plzeňský kraj podporuje ČNRDD

Krajský úřad Plzeňského kraje finančně podpořil společný projekt HZS Plzeňského kraje a registru "Nemusíš být hasič, aby ses stal hrdinou". Přislíbil rovněž podporu při všech akcích pořádaných krajem i našich akcí v rámci regionu, např. na školách.

Nenechte si ujít!

Nedávno byl dokončený film Leukémie a já. Seznamuje pacienty s akutní leukémií, s čím se na své cestě od vyslechnutí diagnózy až k uzdravení setkají. Současně vznikl pro Českou televizi i dokument Druhý život Jitky K. o iniciátorce projektu Jitce Košíňové a jejím vlastním boji s nemocí - o její cestě od prvotní diagnózy přes náročnou léčbu a transplantaci až k úplnému uzdravení. Film bude vysílat Česká televize v lednu 2017.

Kabelkománie se stále šíří republikou

Kabelkománie se šíří celou republikou a přinesla Nadaci již přes 270 tisíc korun. Autorka celého projektu, paní Hlobilová ze Znojma, již vymýšlí nové akce, jako je aktuální listopadový „Šmukbazar“. To neznamená, že Nadace s kabelkami končí. Naopak. Právě probíhá Kabelkománie v Ústí nad Labem a již se těšíme na kabelky v roce 2017!

Krásné svátky a pevné zdraví v roce 2017 Vám přeje

**NADACE PRO TRANSPLANTACE
KOSTNÍ DŘENĚ**

Nadace pro transplantace kostní dřeně je prostě sluníčková

Sluníčkové sbírky v Plzni, které organizují studenti Gymnázia Lučka Pika, byly opět úspěšné. Ta jarní na konci května přinesla 126 188 Kč, podzimní v listopadových dnech 141 867 Kč.

23. června Sluníčkovou sbírku uspořádali žáci a učitelé ze ZŠ Heřmanova Huť. Do kasičky se vybralo 7 281 Kč. Studenti z Gymnázia Kaplice se přidali a 29. června uspořádali Sluníčkovou sbírku. Děkujeme studentům a paní učitelce Mgr. Haně Císařové. Vybralo se 2 348 Kč.

Klienti z Domova seniorů sv. Alžběty v Plzni při svých tvořivých dílnách opět vyrobili sluníčka pro sbírky a upomínkové magnetky pro kupce obrazů, které Nadace nabízí k prodeji.

Někdy život visí na vlásku, někdy na pár korunách.

Každý den onemocní v ČR někdo akutní leukémií

DMS KOSTNIDREN

na číslo **87777**
cena SMS je **30 Kč**, nadace obdrží **28,50 Kč**

Všechny akce a bližší informace o činnosti Nadace pro transplantace kostní dřeně na:

<https://www.facebook.com/NadaceKostniDren>
<http://www.kostnidren.cz/nadace/>

**NADACE PRO TRANSPLANTACE
KOSTNÍ DŘENĚ**

Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň • Tel.: +420 377 521 753
e-mail: nadace@kostnidren.cz

**ČESKÝ NÁRODNÍ REGISTR
DÁRCŮ DŘENĚ**

Na Roudné 123/212, 301 00 Plzeň • Tel.: +420 377 533 300
e-mail: registr@kostnidren.cz

www.kostnidren.cz

Konto ČSOB 4343043/0300

Tisk + DTP: Euroverlag Plzeň, www.euroverlag.cz

Grafické zpracování: Barbora Müllerová

Redakce: Jana Kořínková, Petra Matušková,

Jana Navrátilová, Vanda Staňková,

Vladimíra Štěpánková, Mája Svojkrová

a spolupracovnicí

Nepronějné. Ev. číslo MK ČR E 19927.